

Lovforslag nr. L 102. Fremsat den 6. december 1989 af sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tandpleje m.v.

§ 1

I lov nr. 310 af 4. juni 1986 om tandpleje m.v. indsættes i § 5 som stk. 2:

»Stk. 2. Sundhedsministeren kan fastsætte

regler om ressourceanvendelsen i den kommunale børne- og ungdomstandpleje.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1990.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Sundhedsstyrelsens arbejdsgruppe vedrørende tandplejens fremtidige organisation (ATFO) påpegede allerede i 1985, at der frem til 1990 kunne foretages en kraftig reduktion af de kommunale udgifter til børnetandpleje. Som begrundelse herfor er der i redegørelsen bl.a. peget på den generelt forbedrede tandsundhed hos børn. Arbejdsgruppen lagde endvidere til grund, at der frem til 1990 kunne opnås en personalereduktion, således at antal børn pr. tandlæge i 1990 skulle være omkring 1000. En sådan tilpasning af ressourceanvendelsen har ikke fundet sted. Siden 1986 har udgifterne stort set været konstante.

ATFO gik som nævnt ud fra en personalenorm i børnetandplejen på 1 tandlæge pr. 1000 børn. Antallet af tandlæger i klinikkommunerne har i perioden 1986-89 ligget nogenlunde konstant på ca. 1200 svarende til, at antal børn pr. tandlæge har været ca. 800 børn (januar 1989).

Udmeldingen af bindende rammer for ressourceforbruget skal ses som en understregning af, at der i de kommende år må ske en intensivering af bestræbelserne på at reducere ressourceforbruget i børnetandplejen i overensstemmelse med de tidligere udsendte faglige tilkendegivelser. Endvidere vil forslaget sikre, at den produktivtetsforbedring, der i øvrigt gennemføres i den offentlige sektor, også gennemføres på det kommunale tandplejeområde.

Der sker ikke nogen begrænsning af den ret til vederlagsfri tandpleje, som børn og unge har efter tandplejeloven.

De budgetterede udgifter til børne- og ungdomstandplejen udgør i 1989 ca. 1.166 mill. kr. svarende til ca. 1.050 kr. pr. barn på landsgennemsnit.

Sundhedsministeriet vil med dette udgangspunkt fastsætte, at det gennemsnitlige ressourceforbrug pr. barn i den kommunale børne- og ungdomstandpleje skal reduceres fra 1050 kr. pr. barn til 1000 kr. pr. barn (landsgennemsnit). Dette svarer til, at der i 1990 skal opnås en reduktion i udgiften pr. barn på knap 5 pct.

Tidspunktet for ordningens ikrafttrædelse vil blive drøftet med Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner.

Økonomiske og administrative konsekvenser

En reduktion af de gennemsnitlige udgifter pr. barn i den kommunale børne- og ungdomstandpleje fra ca. 1050 kr. til 1000 kr. skønnes at medføre en kommunal besparelse på ca. 55 mill. kr. For 1990 skønnes det, at der kan opnås en besparelse på 30 mill. kr. Besparelsen vil blive inddraget i forbindelse med reguleringen af de kommunale bloktilskud.

Lovforslaget har ikke væsentlige administrative konsekvenser.